

De ce să mă căsătoresc? Se poate și așa...

Tinerii se întreabă astăzi: "De ce să mă căsătoresc?" adesea lucruri negative și exemple de neurmat - și își formează o părere greșită despre familie. Și ce văd tinerii? Cum părinții lor nu se mai iubesc, nu se mai respectă, divorțează sau trăiesc împreună numai datorită unor convenții sociale sau, mai grav, încercând să profite de o conjunctură materială.

Mulți părinți devin victime ale unor patimi greu de stăpânit și vindecat, cum ar fi beția, drogurile, desfrâul. Or, astfel de familii nu prezintă nimic atractiv și tinerii își vor căuta satisfacții și mulțumiri în altă parte.

"Asta e familia? Nu ne trebuie așa ceva", spun tinerii, și au dreptate. Ei neagă familia a cărei imagine o cunosc, și au dreptate. Cine ar alege să își distrugă fericirea numai pentru a fi ca ceilalți, pentru a fi în rândul lumii?

Care este motivul pentru care tinerii șovăie să se căsătorească?

Și alternativa este de o mie de ori mai plăcută: aventurile nu plictisesc decât în foarte puține cazuri

Concubinajul, testul dinaintea căsătoriei sau "căsătoria de probă"

Cuvântul concubinaj desemnează conviețuirea unui bărbat cu o femeie fără îndeplinirea formelor legale de căsătorie; căsătorie nelegitimă.

Cauze ale concubinajului

1. Un prim motiv care poate duce la coabitare este faptul ca aceasta forma de convietuire este considerata mai convenabila din punct de vedere *financiar*. Multi tineri (în mod special studentii) care traiesc în concubinaj ajung la aceasta forma de convietuire din motive economice.
2. Un alt motiv al coabitarii este cel al *compatibilitatii*. Este des întâlnita ideea ca nu poti afla cât esti de compatibil cu o persoana decât în urma locuirii împreuna. Acesta pare sa fie la baza concubinajului ca si "casatorie de proba", sau ca si un pas necesar înainte de casatorie.

Răspândirea fenomenului concubinajului în România

La recensământul avut loc în 2002, printre itemii de cercetare unul dintre fenomenele cercetate a fost starea civila de fapt. Starea civila de fapt evidentiata daca persoana traia sau nu în uniune consensuala. S-a considerat ca traiesc în uniune consensuala, persoanele care au declarat ca locuiesc, traiesc (convietuiesc) cu un/o partener/partenera, fara forme legale de casatorie, având o resedinta comuna cu partenerul/partenera, indiferent de starea civila legala declarata de acestia. Indiferent de sex, stare civila, cariera, indiferent de clasa sociala sau de mediul în care locuiesc, cei care coabiteaza în România ating un numar de 828122 de persoane.

Dintre persoanele care au declarat ca traiesc în uniune consensuala, 73,6% erau necasatorite, 17,9%

divortate, 7,1% văduve și 1,4% căsătorite. Pe grupe de vârstă, aproape jumătate dintre cei care trăiesc în uniune consensuală au vârste între 20 și 34 de ani, grupa de vârstă în care predomină cei necăsătoriti. Din statisticile preluate de la ultimul recensământ, coabitarea este mai mare în comune și la satele românești.

Poziția Bisericii față de problema concubinajului

Biserica Ortodoxă a binecuvântat de la început unirea dintre bărbat și femeie, a așezat-o sub ascultarea poruncilor dumnezeiești ale Sfintei Scripturi și a ridicat-o la rangul de Sfântă Taină, și aceasta pentru că așa a binevoit Dumnezeu pentru cei care îl iubesc pe El. Trăită ca Taină, căsătoria duce la unirea soților, la zămisirea și nașterea pruncilor și mai ales la formarea copiilor după placul lui Dumnezeu, spre bucuria și pacea lor și spre binele societății în care se vor manifesta ca oameni maturi.

“Se numeste concubinaj trăirea barbatului cu femeia fara cununia bisericeasca conform canoanelor. El este posibil intre animale, dar omul are in plus necesitati si datorii superioare sufletesti si deci are nevoie de binecuvantarea Domnului. Casatoria civila este altceva decat cununia bisericeasca. Cel ce traieste in concubinaj nu poate fi primit la Sfintele Taine, nu i se pot primi darurile la biserica, adica se afurisesti; ca un instrainat de Dumnezeu si legea Lui.”

Potrivit Bisericii Ortodoxe doar în cadrul căsătoriei două persoane libere se pot darui reciproc și fără teama sau egoism. Actul conjugal scos de sub această umbrelă protectoare, a angajării oficiale și în fața lui Dumnezeu, risca să devină un simplu instrument de atingere a plăcerii și astfel "iubirea" se rezumă doar la folosirea celuilalt în interes personal. Actul sexual nu este nici o joacă, nici ceva inutil, nici rău în sine și nici un bine indiscutabil. Înțelegerea sa conform scopurilor reale nu poate aduce decât fericire și întărirea unei relații de iubire. Un moment de plăcere obținut în afara regulilor după care Dumnezeu ne-a creat poate costa fie sănătatea (SIDA, boli venerice, avort), fie ranirea sentimentelor, fie complicarea vieții la o vârstă neadecvată (sarcini în adolescență), pierderea sensului existenței sau chiar ruperea relației cu Dumnezeu.

Chestionarul „Atitudinea tinerilor față de căsătorie și concubinaj” și interpretarea lui

Chestionarul cu tema „Atitudinea tinerilor față de căsătorie și concubinaj” a fost folosit ca instrument de lucru pentru a măsura poziția adolescenților cu vârsta cuprinsă între 17 și 18 ani) din cadrul Liceului „Andrei Mureșanu” Brașov, cu privire la formarea propriei familii.

S-au utilizat 50 de chestionare, completate deopotrivă de fete și băieți, atât din mediul urban, cât și din mediul rural.

S-a urmărit, prin intermediul celor 17 întrebări, să se cunoască sistemul de valori al tinerilor, factorii care le influențează personalitatea și impactul pe care îl are mass-media asupra lor.

Așadar, tinerii consideră că, prima grijă după împlinirea vârstei majore, este consolidarea carierei, apoi au în vedere câștigarea respectului celorlalți, iar pe ultimul loc este întemeierea unei familii.

Întrebați care este stilul de viață pentru care optează, 82,5% au răspuns că optează pentru căsătorie, 12,5% (în special băieți) pentru celibat și 5% pentru concubinaj.

Tinerii sunt influențați în luarea deciziilor asupra stilului de viață de părinți (80%), de prieteni (20%), de opiniile persoanelor în vârstă (20%) și de societate (15%). S-a constatat că adolescenții chestionați țin cont uneori de criteriile morale (45%), astfel (90%) dintre ei sunt de acord cu căsătoria religioasă, tot

(90%) considerând că nu este suficientă căsătoria civilă.

Cu concubinajul sunt de acord în special fetele (60%), însă doar temporar, având dorința de a experimenta acest stil de viață.

Concubinajul este definit de tinerii chestionați ca fiind evitarea responsabilizării (42,5%), căsătorie de probă (40%), dorința de a experimenta (10%) și sarcini care te depășesc (5%). Doar 10% consideră că concubinajul evită eșecurile în viața de cuplu.

Se pare că tinerii sunt influențați de mediul în care trăiesc (52,5%), de felul lor de a fi (50%), de familie (40%) și de grupul de prieteni (20%).

Din chestionarul utilizat a reieșit că același concubinaj este neavantajos ca stil de viață (47,5%), avantajos pentru ambii parteneri (45%) sau doar pentru băieți (7,5%).

Impresionant a fost faptul că mai multe fete din mediul rural sunt de acord cu concubinajul, comparativ cu cele din mediul urban. Se pare că acest stil de viață este preferat de fete și nu de băieți, deși are consecințe în special asupra fetelor și efectele sunt resimțite de ele.

Concluzii

Din punct de vedere legal și moral concubinajul nu reprezintă o alternativă viabilă la căsătorie. Din punct de vedere **legal** nu e viabilă deoarece din căsătorie în urma unui divorț se face partajul, deoarece tot ce au cumpărat cei doi după data nuntii se recunoaște ca aparținând amândurora, pe când ce au adunat amândoi în perioada concubinajului nu se recunoaște.

Din punct de vedere **moral** coabitarea nu reprezintă o alternativă mai bună la familie deoarece religia creștină consideră că Dumnezeu a creat familia prin căsătorie, iar concubinajul este considerat un păcat de către Biserică, căsătoria fiind unică definiție a familiei. Concubinajul reprezintă o amenințare la valorile morale ale creștinismului.

Din punct de vedere **practic** concubinajul nu reprezintă o alternativă la viața de familie deoarece este o relație de satisfacere a nevoilor personale, egoiste. O relație care poate se năște dintr-o pasiune pentru celălalt, o pasiune sexuală mai degrabă, decât o pasiune spirituală, de a fi perechea potrivită pentru a îl ajuta pe cel de lângă tine. Coabitarea nu este o soluție pentru cei care o aleg din motive financiare și nici o soluție pentru cei care aleg această formă de conviețuire pentru a vedea dacă e compatibil cu celălalt. O relație din care se poate ieși mai ușor așa cum e cunoscută relația de concubinaj nu poate fi o relație binevenită ca și alternativă la viața de căsătorie.

Omul nu poate iubi în chip desăvârșit cu de la sine putere. Din acest motiv, este întrucâtva absurd să vorbești de iubire la nivel uman, fără a te raporta la Dumnezeu, care ni s-a făcut cunoscut ca iubire, sau, mai exact la Sfânta Treime, "structura supremei iubiri". În persoana lui Hristos intră am ajuns la cunoștința faptului că și omul poate iubi dumnezeiesc.

Provocarea în căsătorie, pentru fiecare dintre soți, constă tocmai în faptul că aceștia își asumă în mod liber vocația de a exprima în cadrul familiei întemeiate de ei, relația de taină dintre Hristos și Biserică Sa. De aici, ar trebui să constientizăm ce chemare înaltă reprezintă Sfânta Taină a Căsătoriei, în timp ce concubinajul, nu numai că exprimă o stare nefirească, ci și una decazută din punct de vedere moral.